

Koga vara Šarec

Po nočnem glasovalnem goljufanju Levice, ko je v petek v odboru za delo večkrat glasovalo več poslancev te stranke kot imajo članov, **Nataša Sukič**, ki pravice glasovati ni imela, pa je celo javno pojasnjevala, kako namerava glasovati, je **Luka Mesec** iz Levice sporočil, da so tik pred tem, da se odpovedo koalicijskemu sodelovanju z **LMŠ Marjana Šarca**, **SD Dejana Židan**, **SMC Mira Cerarja**, **SAB Alenke Bratušek** in **DeSUS Karl Erjavca**. Prevarati jih nameravajo pri dodatku, ki ga dobivajo socialno ogroženi za brezplačno delo v nevladnih organizacijah, je očital.

Nataša, s katero Šarec nič nima

Zaradi nadzora poslancev v Sovi pa smo tik pred tem zapletom izvedeli, da je bila v premierovi obveščevalni službi nedavno zaposlena Nataša, o čemer je prej pisal **Bojan Požar**. In da ni bilo javnega razpisa za to zaposlitev. Premier Šarec pa nam je povedal, da s tem nima nič in da ne vara žene z Natašo, ki jo pa pozna. Iz preteklosti.

Vladne stranke in Šarec se ne držijo sporazuma o skupnem vladanju, po katerem je Levica opozicija, so med dogajanjem z

Natašo varanje Šarcu očitali iz Levice in napovedali, da bodo zaradi kršitve dogovorov zdaj morda zares šli v opozicijo. S tem zadnje čase grozijo vsaj enkrat tedensko.

Smo edina država v EU z državnim dodatkom za prostovoljno in brezplačno delo in s koalicijsko stranko, ki je v opoziciji in ves čas grozi, da gre v opozicijo.

Del tistega, kar sporoča Levica, pa je res. Stranke Šarčeve koalicije, ki so bile večinoma velike poraženke lanskih volitev, brez Levice ne bi vladale. Brez Levice Šarec ne bi bil premier, Erjavec in Bratuškova pa bi bila celo brez vsake funkcije, ker še za poslanca nista bila izvoljena. Nataša ne bi bila zaposlena na Sovi.

Brez Levice, ki je omogočila vlado Marjana Šarca, bi vladala SDS **Janeza Janša**. To stranko jo je podprla četrtnina volilnega telesa. LMŠ Marjana Šarca pol manj. Del drugih zdaj vladnih strank pa skoraj nihče.

Mesčeva napoved, da bodo odpovedali pogodbo s Šarcem in z vladnimi strankami, v kateri piše, da jih morajo vladne stranke razglašati za opozicijo, je dokaz, da Šarec in njegovi ne varajo le pri glasovanjih v odboru za delo in da nikakor ne goljufa le Levica.

Povsem enako oznako si zasluži ravnanje premiera Šarca in vseh šefov vladnih strank, ki so za vladanje podpisali pogodbo z goljufivo vsebino. O opozicijski vlogi stranke, ki zdaj grozi, da tega ne bo več spoštovala in bo šla v opozicijo.

Pa ni šlo le za pogodbo.

Stožice Jankovića in Levice

Status opozicije so Levici v parlamentu vladajoči res določili. Z večino, ki jo imajo. Na račun drugih opozicijskih strank, jasno. Namesto treh vprašanj premieru iz opozicije vsak mesec, ki smo jih poznali v prejšnjih mandatih in kar določa poslovnik, že leto dni poslušamo štiri vprašanja in še eno koalicijsko. Da je tudi na najvišji ravni, pri **Marjanu Šarcu**, jasno, kdo je za goljufijo. Vladar.

To je bila cena vladanja. Še skriti ni smel kravje kupčije.

Kravje kupčije z Levico, ki je z vsemi sredstvi ta teden nasprotovala predlogu svoje vlade, da bi ukinili do 200 evrov težki državni dodatek za delovno aktivnost brezposelnih, ki dobivajo socialno pomoč, ta dodatek pa dobijo za prostovoljno zastonj delo za nevladne organizacije.

SD je bila proti, a na bolj običajen način. Brez, denimo, goljufanja pri glasovanjih in desetih ur protestov.

Levica in SD sta zadnja leta ostri nasprotnici prekariata. Torej zaposlitev, ki niso urejene in so praviloma slabo plačane. V tem primeru pa branita prekariat na kvadrat, ki sta ga sami uvedli.

Svojim društvom in nevladnim organizacijam zagotavljajo poceni

delovno silo: za manj kot evro na uro, brez pokojninskega zavarovanj in brez vsake ugodnosti iz delovnega razmerja.

Na to jih je opozorila celo ministrica za delo **Ksenija Klampfer** (SMC).

A ni nič zaleglo.

Zlorablajo najbolj šibke v skupnosti. Izkoriščanje socialno šibkih pa razglašajo za človekoljubno dejavnost in pomoč ubogim materam samohranilkam.

Vlado, ki predlaga ukinitve te sramote, pa obtožujejo, da ogroža najbolj revne. Tej sliki Levice so nasedli tudi številni novinarji v medijih.

Za novinarstvo je v tej državi to normalno. Nasedli so tudi javno zasebnemu partnerstvu **Zorana Jankovića**, to je bilo partnerstvo s 130 milijoni posojil državnih bank, ki so pozneje zbankrotirale in jih je reševala **Alenka Bratušek** iz Jankovićeve stranke. In z vašim denarjem poravnala te minuse.

Tako je Janković izpolnil obljubo o 120 milijonov vrednem stadionu v Ljubljani. In še so ostali dolgovi izvajalcem.

Za krivca nekateri zdaj razglašajo državne banke, iz katerih je levica svojemu Jankoviču zagotavljala denar. Ki brez političnega vpliva ne bi dale centa. Na koncu pa ga kljub pritiskom niso več.

Podvig brez nekaj naivnih v medijih ne bi bil mogoč, predvsem pa ne bi bil mogoč brez dobro plačnih šefov tam, ki niso nič naivni.

Zato je bil šok, ko javna televizija ta teden ni prodajala običajnih farmacevtskih pravljič. Kot jih je pogosto v preteklosti.

Svoj stadion javno zasebnega partnerstva zdaj z delom medijev brani še Levica. Ogroža pa ta stadion dela za evro na uro vlada. Njihova vlada.

Dodatek za revne, za naše službe

Levica in SD se deklarirata kot borki za višanje minimalne plače.

A za delo v nevladnih organizacijah ni minimalne plače? Zakaj so ljudje, ki tam pomagajo, manj vredni?

In zakaj, če zastonj pomagaš znancu, od te oblasti dobiš tisoč evrov kazni, če pa kot prejemnik socialne pomoči zastonj pomagaš nekemu društvu, pa 200 državne nagrade vsak mesec k socialni podpori?

Ne govorimo o obrobnem pojavu. Decembra 2017 je bilo delavcev za evro na uro 7.408, decembra 2018 9.659.

Če se bo trend nadaljeval, bodo s tem vladnim dodatkom nevladne organizacije največji zaposlovalec v državi.

Zaposlovalec za tiste, ki nimajo zvez na oblast, seveda.

Za tiste z zvezami se pa uredijo službe na vrhu Uradnega lista, s plačo, ki je višja od Šarčeve. Kot so jo urejali **Igorju Šoltesu**. Najde se pa še kakšna služba v Sovi. Tako vsaj kaže zadnja afera z zaposlovanjem Nataše.

Pri slednji premier Šarec odločno zanika, da bi imel kaj z njeno zaposlitvijo in da bi bila intimno v razmerju. Bojan Požar ga menda že spet grdo diskreditira. In to v povezavi s SDS, ki je zahtevala nadzor komisije, ki nadzoruje dogajanje v obveščevalnih službah.

A Požarja se sam nekako ne spomnim, da bi bil zgodovinsko povezan s SDS. Na začetku kariere je delal za predhodnico vladne SD. Za zvezo komunistov. Pozneje je bil novinar Slovenskih Novic. V času prve vlade Janeza Janše, ko je na Delu, pod katerega sodijo Novice, nekaj časa imela nekaj vpliva desnica, pa je bil Požar šef projekta Direkt levičarskega Dnevnika.

Vladi podrejeni mediji nam o Požarja zadnje čase objavljajo podatke, kako kot samostojni podjetnik zdaj dobiva preveč denarja za reklame od državnih podjetij. Koliko dobijo sami, zamolčijo.

Teh firm, ker je v opoziciji, ne obvladuje SDS. Šarec in njegovi vladni partnerji jih. In Šarec jih je že lani pozival,

naj pazijo, komu namenjajo denar.

Težava ima Šarec zaradi vsega tega z verodostojnost.

Če podpiše z Levico pogodbo, da je ta stranka v opoziciji, kar je očitno goljufivo, je posledica pač, da mu ljudje sčasoma ne bodo verjeli niti proti Požarju.

Vsakič, ko Luka Mesec zagrozi, da bo res prestopil v opozicijo, nekaj sporoči ljudstvu o vladarju.

In tudi to, da za vsakim grmom Šarec vse bolj vidi SDS in Janšo, postaja tvegano. SDS je sicer res veliko večja stranka kot njegova, ker jo je volilo več ljudi.

A če bo to kar naprej ponavljal, lahko SDS res postane realnost višje.

In le v tem primeru bodo Luka Mesec in njegova Levica res opozicija.